

Prædiken søndag d. 19. november 2017.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.
Chosen - Særligt udvalgt. Gospelgudstjeneste med
Emmaus. Tekster:

Gimmick: Pas med spejl, som billede

Alle os, der ikke er superstjerner med en bold, kan tænke tilbage på skoletiden. Det var en førstevælger og en andenvælger, og så blev klassekammeraterne ellers udvalgt én for én. Der blev tænkt nøje over, hvem man skulle have. Svend kan løbe hurtigt. Hvis ellers Kirsten tager det flade boldtræ, så rammer hun hver gang....

Kammerat efter kammerat blev taget og og til sidst blev der sagt... ok, vi tager Thomas.

Videre frem i livet, oplever man, at de andre finder en sød kæreste, de bliver færdige med at læse og lander det ene fede job efter andet, mens man selv er evighedstudent, på udkig efter den rette hylde i livet.

Når man følger gamle klassekammerater på Facebook eller ser hvad de spiser på Instagram, så smager endnu en færdigret fra Fakta, ikke videre godt.

Vi kan ikke lade være med, at sammenligne os med hinanden, men vi glemmer ofte, at den dag vores venner på Instagram sidder på den lokale grillsnask, fordi de ikke orker at lave mad, der ser vi intet opslag. Vi flasher nemlig aldrig vores liv, når det er helt almindelig kedelige leverpostejsdage eller når der er pomfritter med remoulade i bakken.

2 af 5

Det skal vi huske når vi sammeligner hinandens perfekte liv, som kan få os til at føles os helt bagud i forhold til alle de andre.

Vi sammenligner os sjældent med virkeligheden, men med en opstyttet iscenesættelse.

Hvis vi er mere end, dem vi er på de sociale medier, hvem er vi så?

Vi har et pas, og der står sort på hvidt, hvad vi hedder, hvor høje vi er, om vi er mand eller kvinde, hvor vi er født.

En del af os har en profil på Facebook. Her kan man se de mest flatterende billeder vi har af os selv. Nogle af os praler ligefrem med vores børn, og vi husker at tage billeder og skrive om det, når vi er med til noget fedt. Som her i aften f.eks.

Vi har alle sammen familier, nogle har meget med dem at gøre, mens andre har det stik modsat. Men vores familier udgør vores baggrund. Vi har nogle gener og noget miljøarv med os. Også selvom det måske er noget, vi mest af alt ikke ønsker at slæbe med os.

Vi har også evner og kundskaber, som vi kan bruge til at sælge os selv på arbejdsmarkedet. Nogle af os har tætpakkede CV, hvor vi ikke holder os tilbage med at fortælle om alle vore fortræffeligheder. Vi gør os så lækre, som vi kan blive.

Nogle af os er så heldige at vi også kan smykke os med titlen: far, mor, onkel, tante, bror, søster, mormor,

farmor.... Nogle af os synes alt i livet er helt vildt fedt lige nu. Andre synes, at glæden og lyset er langtlangt borte.

Vi er egentlig så utroligt meget. At sige kort, hvem vi er, tror jeg ikke kan lade sig gøre.

Vi lever i en kultur, hvor vi på mange måder konkurrerer mod hinanden. På den ene side, elsker vi det, men vi på den anden side frastødes af det. Vi følger med i store tv-shows, hvor mennesker sorteres fra, for der skal findes en vinder. Det er programmer som x-factor, Vild med Dans, Robinson, Bagdedysten, hvor en af Emmaus-sangerne faktisk er med. Hele tiden sker der en udvælgelse. Det er fedt at blive valgt, knapt så fedt at blive vraget. Det er underholdning, men de føles ogs som virkelighed for rigtig mange mennesker.

I bibelens univers findes Facebook, Instagram og x-factor ikke. Af gode grunde selvfølgelig, det var jo ikke opfundet. Men der er en helt række historier, som siger noget helt grundlæggende i forståelsen af, hvad et menneske er. Jeg vil vove den påstand, at der er noget i det, som vi kunne bruge.

Det første vi skal have fat i er selve skabelsesberetningen. Bibelens historie om, hvordan vi mennesker er blevet til.

Gud skaber mennesket. I sit billede skaber han os. Som mand og kvinde skabes vi.¹ Vi ligner altså Gud, og sikke en mangfoldighed, vi er jo langt fra ens. Men vi er fælles

¹ JF. 1. Mos 1,27

4 af 5

om at være skabt i Guds billede. Det handler ikke om, hvad vi kan, men om den vi er.

I bibelen gør Jesus meget ud af at forklare mennesker, at Gud er en himmelsk far.

Hvis Gud er en himmelsk far, må vi altså være børn. Jeg ved godt, at mange af os er voksne, men vi er stadig nogens børn. Vi er også Guds børn.

Hvordan er det med børn. Elsker forældre dem, fordi de er gode til at spille harmonika? Eller bliver valgt først i, når der skal vælges hold til rundbold?

Nej, børn er elsket, alene fordi de er til. Børn er elsket for dem, de er, ikke for det de kan!

Bibelens univers er ikke historier fyldt med mennesker, som har styr på alting, mennesker som spiser rigtigt, motionerer rigtigt, mener alle de korrekte ting. Her afløser den ene historie om uperfekte mennesker den anden.

Der er mennesker, som Moses, Abraham, som er i Bibelens univers er stampersoner til os alle. Vi har de tolv disciple, som blev enormt vigtigt for Jesus og den første kirke. Fælles for dem alle er, at de gang på gang ikke forstår, hvad der foregår omkring dem. Men også at der gang på gang fortælles en historie om at Gud vil dem, og ikke vender dem ryggen, selvom de ikke er videre perfekte. Gud bruger uperfekte mennesker.

Gud er der, ikke fordi de har vundet noget som helst, ikke fordi de synger godt, ikke fordi.... Vi er skabt af Gud og Gud har allerede udvalgt os til at være elsket. Han vælger ikke nogen fra, men vælger alle til.

5 af 5

Du er udvalgt - bare fordi....

Hvordan ser sådan et udvalgt uperfekt menneske ud?

Sådan et menneske, der er elsket alene fordi det er til, og er udvalgt.. Hvordan ser sådan et menneske ud?

(Spejlet holdes frem!)

Amen.